ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 13. novembra 2008 *

Vo veci C-214/07,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 88 ods. 2 ES z 23. apríla 2007,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Francúzskej republike, v zastúpení: G. de Bergues, S. Ramet a J.-C. Gracia, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-C. Bonichot, K. Schiemann, P. Kūris a L. Bay Larsen (spravodajca),

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. júna 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev vo svojej žalobe navrhuje, aby Súdny dvor konštatoval, že Francúzska republika si tým, že nevykonala v stanovenej lehote rozhodnutie Komisie 2004/343/ES zo 16. decembra 2003 o schéme pomoci poskytnutej Francúzskom na prevzatie spoločností v ťažkostiach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 108, s. 38, ďalej len „rozhodnutie"), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 5 a 6 uvedeného rozhodnutia, štvrtého pododseku článku 249 ES, ako aj článku 10 ES.

2 Francúzska republika namieta, že žaloba nie je dôvodná a navrhuje jej zamietnutie.

Okolnosti predchádzajúce sporu

3 Rozhodnutie považuje za schému štátnej pomoci ustanovenia oslobodení od daní, a to články 44f, 1383 A, 1464 B a 1464 C všeobecného daňového zákonníka (ďalej len „CGI“). Tieto ustanovenia boli zavedené zákonom o štátnom rozpočte na rok 1989, č. 88-1149 z 23. decembra 1988 (JORF z 28. decembra 1988, s. 16320) bez predchádzajúceho oznámenia Komisii.

4 Na základe článku 44f CGI sú spoločnosti založené s cieľom prevziať činnosti priemyselných podnikov v ťažkostiach oslobodené od dane z príjmu právnických osôb počas obdobia dvoch rokov. V súlade s článkami 1464 B a 1464 C CGI tieto novo založené spoločnosti môžu takisto byť oslobodené počas obdobia dvoch rokov od dane z podnikania a dane z nehnuteľností, pod podmienkou, že s tým súhlasia príslušné miestne orgány.

5 V článku 1 rozhodnutia bola táto schéma pomoci vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, pričom bolo konštatované, že bola v zmysle článku 88 ods. 3 ES vykonaná protiprávne.

6 Článok 2 toho istého rozhodnutia však stanovuje, že za štátnu pomoc sa nepovažujú poskytnuté oslobodenia, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v nariadení Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES pri pomoci *de minimis* (Ú. v. ES L 10, s. 30; Mim. vyd. 08/002, s. 138) alebo v pravidlách *de minimis* uplatniteľných v čase ich poskytnutia.

7 Článok 3 okrem toho pripúšťa zlučiteľnosť časti pomoci uvedenej v článku 1, ktorá spĺňa podmienky stanovené v oznámení Komisie o schémach regionálnej pomoci [*neoficiálny preklad*] z roku 1979 (Ú. v. ES C 31, s. 9), v usmernení Komisie o národnej regionálnej pomoci z roku 1998 (Ú. v. ES C 74, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226) alebo v nariadení Komisie (ES) č. 70/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES na štátnu pomoc malým a stredným podnikom (Ú. v. ES L 10, s. 33; Mim. vyd. 08/002, s. 141).

8 Článok 5 nariaďuje takýmto spôsobom vymáhanie protiprávnej a nezlučiteľnej pomoci:

„Francúzsko prijme všetky potrebné opatrenia na vymáhanie pomoci od príjemcov, ktorá bola poskytnutá v rámci schémy uvedenej v článku 1, inej ako tej, ktorá je uvedená v článkoch 2 a 3 a protiprávne im daná k dispozícii.

Vymáhanie sa vykoná bez oneskorenia v súlade s postupmi vnútroštátneho práva, tak aby sa zabezpečilo okamžité a účinné vykonanie tohto rozhodnutia. …“ [*neoficiálny preklad*]

9 Článok 6 stanovuje:

„Francúzsko je povinné informovať Komisiu v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach prijatých a plánovaných na zabezpečenie súladu s ním.“ [*neoficiálny preklad*]

10 Článok 7 dodáva:

„Francúzsko je povinné oznámiť tieto informácie vo forme pripojeného formuláru a zostaviť vyčerpávajúci zoznam podnikov, ktoré využili oslobodenia poskytnuté na základe schémy uvedenej v článku 1 a súm vyplatených v jednotlivých prípadoch.

Francúzsko zostaví zoznam podnikov, ktoré využili pomoc poskytnutú na základe schémy uvedenej v článku 1, ktoré nespĺňajú podmienky uvedené v nariadení [č. 69/2001], v pravidlách *de minimis* uplatniteľných v čase poskytnutia pomoci, v nariadení [č. 70/2001], v oznámení z roku 1979 o schémach regionálnej pomoci [*neoficiálny preklad*] z roku 1979 alebo v usmernení o národnej regionálnej pomoci z roku 1998. Tento zoznam takisto musí obsahovať sumy pomoci, ktorú dostal každý z týchto podnikov.“ [*neoficiálny preklad*]

11 Po rozličných výmenách stanovísk a neskorších výzvach po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej v rozhodnutí na oznámenie opatrení prijatých a plánovaných na vykonanie rozhodnutia, sa Komisia, keďže usúdila, že Francúzska republika stále nepristúpila k vykonaniu rozhodnutia, rozhodla podať túto žalobu.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

Argumentácia Komisie

12 Komisia vytýka Francúzskej republike, že nepristúpila k vymáhaniu s cieľom vykonať rozhodnutie.

13 Tvrdí, že sama uznala existenciu absolútnej nemožnosti vykonania, pokiaľ ide o obdobie medzi rokmi 1991 a 1993, keďže vzhľadom na neexistenciu disponibilných daňových údajov za toto obdobie nie je možné identifikovať príjemcov pomoci v tomto období.

14 Na druhej strane však vylučuje absolútnu nemožnosť vykonania za obdobie nasledujúce po roku 1993.

15 Pokiaľ ide o podniky príjemcov, ktoré skončili svoju činnosť, uvedené v komunikácii týkajúcej sa vykonania rozhodnutia, Komisia tvrdí, že v prípade prevodu aktív je potrebné skúmať finančné podmienky transakcie, aby sa zabezpečilo, že prevod bol vykonaný v súlade s trhovými podmienkami.

16 Podľa judikatúry je možné domnievať sa iba za tejto podmienky, že prvok pomoci je zahrnutý v kúpnej cene, takže kupujúci v zásade nemôže byť považovaný za zvýhodnený subjekt (rozsudky z 20. septembra 2001, Banks, C-390/98, Zb. s. I-6117, bod 77, a z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, Zb. s. I-3925, bod 80), keďže výhodu pomoci si ponechal postupca.

17 V prípade, že neexistuje skutočný trh určitých aktív prevedených po skončení činnosti, možno použiť iné referencie alebo iné kritériá s cieľom preveriť prípadný prevod pomoci na nadobúdateľa.

18 V každom prípade vrátenie pomoci nemôže byť podriadené uvedeniu sumy pomoci v akte prevodu aktív. Inak by bolo veľmi jednoduché spochybniť potrebný účinok pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci. Stačilo by, aby účastníci transakcie za cenu nižšiu, ako je trhová cena, neuviedli prevod pomoci v zmluve. Preverenie existencie prevodu pomoci na nadobúdateľa pritom nemôže závisieť iba na vôli účastníkov transakcie.

19 Komisia tvrdí, že jej výhrada založená na článku 10 ES nemôže byť považovaná za výhradu odlišnú od tej, ktorá je založená na nevykonaní článkov 5 a 6 rozhodnutia. Slúži len na vyzdvihnutie prílišnej pomalosti francúzskych orgánov zabezpečiť súlad s uvedeným rozhodnutím.

Argumentácia Francúzskej republiky

20 Francúzska republika tvrdí, že boli podniknuté všetky možné opatrenia vykonania rozhodnutia. Vrátenie však nie je možné, pokiaľ ide o podniky príjemcov, ktoré skončili svoju činnosť.

— O vrátení pomoci zo strany príjemcov, ktorí neskončili svoju činnosť

21 Francúzska republika uvádza rôzne ťažkosti, s ktorými sa stretla pri identifikácii príjemcov, pri výpočte sumy pomoci, ktorá sa má vymáhať, ako aj pri výbere a realizácii postupov určených na vrátenie. Podľa nej tieto ťažkosti predstavujú vonkajšie prekážky spojené s rozsahom a komplexnosťou výkonu vrátenia.

22 Ťažkosti vzniknuté pri identifikácii príjemcov sa týkali najprv, pokiaľ ide o roky 1991, 1992 a 1993, pravidla vnútroštátneho práva, ktoré stanovuje uchovávanie účtovných dokumentov iba počas obdobia desiatich rokov.

23 Pokiaľ ide o neskoršie roky, ťažkosti sa týkali okolnosti, že schéma pomoci nezahŕňala nevyhnutne osobitnú identifikáciu príjemcov v rámci deklaratívneho systému. Bolo teda potrebné zisťovanie u príslušných územných služieb.

24 Francúzska republika tvrdí, že 16. marca 2005 odovzdala Komisii zoznam 55 podnikov, ktoré dostali pomoc v hrubej sume prekračujúcej hranicu Spoločenstva, teda vyše 1 milióna eur medzi rokmi 1994 a 2002.

25 Dodáva, že 7. júla 2006 v odpovedi na list Komisie z 26. apríla 2006 vyzývajúci, aby poskytla Komisii zoznam všetkých podnikov, ktorým bolo poskytnuté oslobodenie od daní presahujúce 100 000 eur, uviedla:

— zoznam 464 podnikov príjemcov nepodliehajúcich povinnosti vrátenia na základe ustanovení Spoločenstva týkajúcich sa pomoci *de minimis*, regionálnej pomoci a pomoci malým a stredným podnikom (ďalej len „SME“),

— zoznam 105 podnikov príjemcov, ktorí na základe rozhodnutia mali povinnosť vrátiť čistú pomoc nižšiu ako 200 000 eur.

26 V duplike podanej 22. októbra 2007 pripojila zoznam 88 podnikov, ktoré majú vrátiť pomoc vyššiu ako 200 000 eur.

27 Pokiaľ ide o ťažkosti spojené so stanovením súm pomoci, ktoré sa majú vymáhať, Francúzska republika ich spája najmä s článkami 2 a 3 rozhodnutia.

28 Uvádza, že sumu pomoci, ktorá sa má vymáhať, predstavujú oslobodenia, na ktoré sa nevzťahuje pôsobnosť uvedených článkov 2 a 3. Podľa nej, tak ako na identifikáciu podnikov príjemcov, stanovenie sumy pomoci si vyžadovalo zbieranie informácií od všetkých riaditeľstiev daňových orgánov v departmentoch, a to vo forme konzultácie úplného daňového spisu predmetných podnikov. Daňové priznania podané na vnútroštátnej úrovni totiž neobsahovali určité informácie potrebné na uplatnenie usmernení Spoločenstva týkajúcich sa regionálnej pomoci a pomoci v prospech SME.

29 Francúzska republika tvrdí, že Komisia uznala určité zmäkčenia pri uplatňovaní uvedených usmernení, a preto príslušné orgány mohli vykonať rôzne výpočty umožňujúce určiť sumu vymáhanej pomoci, zodpovedajúcu sume oslobodenia zníženej o sumu pomoci pokrytú ustanoveniami Spoločenstva o pomoci *de minimis*, regionálnej pomoci a pomoci SME.

30 V druhom rade tvrdí, že stanovenie sumy vymáhanej pomoci sťažila takisto potreba spolupráce s dotknutými podnikmi. Keďže totiž príslušné orgány museli považovať vymáhané pohľadávky za nedaňové pohľadávky, nemali k dispozícii v rámci vnútroštátneho práva v prípade takýchto pohľadávok postup formálneho dialógu, ktorý je stanovený v prípade daňových pohľadávok. Spolupráca dotknutých podnikov sa

okrem toho javila byť potrebná v mnohých prípadoch, keď sa potrebné informácie nenachádzali v daňových spisoch týchto podnikov.

31 Pokiaľ ide napokon o ťažkosti týkajúce sa postupov určených na vymáhanie, Francúzska republika zdôrazňuje, že postup uplatniteľný na nedaňové pohľadávky si vyžaduje postupný zásah troch orgánov: všeobecného daňového riaditeľstva, zodpovedného za vysporiadanie vymáhaných pohľadávok, prefekta, ako orgánu, ktorý vystavil uvedené pohľadávky a podpísal príkazy na vrátenie a účtovníkov všeobecného riaditeľstva verejných financií, príslušných na vymáhanie pohľadávok. Dodáva, že na účely zefektívnenia bolo rozhodnuté preskupiť pohľadávky podľa departmentov, aby každý prefekt mohol podpísať príkazy na vrátenie pre všetky podniky usadené v jeho departmente.

32 Francúzska republika v duplike uznáva, že k dátumu dupliky príkazy na vrátenie ešte stále neboli vydané.

— O vrátení pomoci zo strany príjemcov, ktorí skončili svoju činnosť

33 Francúzska republika tvrdí, že počas komunikácie s Komisiou uviedla absolútnu nemožnosť vrátenia v prípade 204 príjemcov, ktorí skončili svoju činnosť.

34 Tvrdí, že Komisia jej však odpovedala, že:

— v prípade postúpenia aktív príjemcu je potrebné zistiť, či transakcia prebehla za trhových podmienok s cieľom vyhnúť sa prevodu pomoci na nadobúdateľa,

— vzhľadom na praktické ťažkosti takéhoto skúmania v prípade všetkých uvedených podnikov uznala, že kontrola sa obmedzila na prevody najdôležitejších aktív.

35 Tvrdí, že tak v prípade prevodov aktív vykonaných vo forme postúpenia, ako aj v prípade tých, ktoré boli zrealizované v rámci postupov konkurzného vyrovnania a súdnej likvidácie, daňové orgány nemôžu posúdiť, či predmetné prevody boli vykonané za normálnych trhových podmienok.

36 Hoci existuje trh nehnuteľností, neexistuje trh použitých priemyselných aktív. Pre tie neexistuje žiadna referencia na stanovenie trhovej ceny v okamihu prevodu.

37 V dôsledku toho je nemožné posúdiť, či v prípade skončenia činnosti podniku prevod aktív spôsobil prevod pomoci na nového nadobúdateľa.

38 Francúzska republika zdôrazňuje okrem toho, že:

— žiadne vrátenie nie je možné, keď podnik nenašiel subjekt, ktorý by ho chcel prevziať, a teda, keďže jednoducho zanikol, nemá už právneho zástupcu,

— v určitých prípadoch aktíva mohli byť prevzaté viacerými rôznymi nadobúdateľmi.

39 V každom prípade vrátenie zahŕňalo takisto právne prekážky.

40 Teda, pokiaľ ide o podniky, ktoré sa nachádzali v konkurze, nie je možné pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, ktorá nebola prihlásená u správcu konkurznej podstaty v stanovenej lehote.

41 Pokiaľ ide o individuálne postúpenie aktív podnikov, ktoré skončili svoju činnosť, vrátenie pomoci nemá žiadny právny základ v prípadoch, keď prevod pomoci na nadobúdateľa nebol uvedený v akte postúpenia.

42 Francúzska republika teda tvrdí, že ide o absolútnu nemožnosť vymáhať pomoc, ktorú čerpali podniky, ktoré skončili svoju činnosť.

Posúdenie Súdnym dvorom

O vrátení pomoci

43 V prípade negatívneho rozhodnutia týkajúceho sa protiprávnej štátnej pomoci dôjde k jej vráteniu, nariadenému Komisiou, za podmienok stanovených v článku 14 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), podľa ktorého:

„… vymáhanie sa bude realizovať bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie. Na tento účel a v prípade konania na národných súdoch dané členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, ktoré sú

k dispozícii v ich príslušných právnych systémoch, vrátane predbežných opatrení, bez dopadu na právo spoločenstva [opatrení, pričom právo Spoločenstva tým nie je dotknuté — *neoficiálny preklad*].“

44 Podľa ustálenej judikatúry sa členský štát na obranu proti žalobe o nesplnenie povinnosti podanej Komisiou podľa článku 88 ods. 2 ES môže odvolávať na jedinú skutočnosť, a to na absolútnu nemožnosť riadneho výkonu rozhodnutia (pozri najmä rozsudok z 20. septembra 2007, Komisia/Španielsko, C-177/06, Zb. s. I-7689, bod 46 a tam citovanú judikatúru).

45 V prípade ťažkostí musia Komisia a členský štát podľa pravidla ukladajúceho členským štátom a inštitúciám Spoločenstva recipročné povinnosti lojálnej spolupráce, ktoré vychádzajú najmä z článku 10 ES, spolupracovať v dobrej viere s cieľom prekonať tieto ťažkosti pri úplnom rešpektovaní ustanovení Zmluvy a najmä ustanovení o štátnej pomoci (pozri rozsudok z 12. mája 2005, Komisia/Grécko, C-415/03, Zb. s. I-3875, bod 42 a tam citovanú judikatúru).

46 Podmienka absolútnej nemožnosti vykonania nie je splnená, ak sa žalovaný členský štát obmedzí na to, že Komisii oznámi právne, politické alebo praktické ťažkosti spojené s vykonaním rozhodnutia, pričom však nepristúpi k prijatiu skutočných opatrení vo vzťahu k predmetným podnikom na účely vymáhania pomoci a nenavrhne Komisii alternatívne možnosti vykonania rozhodnutia, ktoré by umožnili prekonanie ťažkostí (pozri najmä rozsudok zo 14. decembra 2006, Komisia/Španielsko, C-485/03 až C-490/03, Zb. s. I-11887, bod 74 a tam citovanú judikatúru).

47 V tejto veci je potrebné najprv konštatovať, že hoci uplynula lehota stanovená v článku 6 rozhodnutia a dodatočné lehoty poskytnuté Komisiou v rámci korešpondencie so žalovaným členským štátom, tento členský štát nevymohol žiadnu sumu k dátumu podania žaloby ani k dátumu podania dupliky, približne štyri roky po prijatí uvedeného rozhodnutia.

— O vrátení pomoci zo strany príjemcov, ktorí neskončili svoju činnosť

48 Najprv je potrebné konštatovať, že predmetom tohto konania nie je pomoc týkajúca sa rokov 1991 až 1993. Pokiaľ ide o túto uvedenú pomoc, Komisia pred podaním žaloby už uznala existenciu absolútnej nemožnosti vrátenia, čo aj výslovne potvrdila v žalobe.

49 Pokiaľ ide o zostávajúcu časť, Francúzska republika nemôže účinne tvrdiť, že uvádzané ťažkosti predstavujú vonkajšie prekážky.

50 Tieto ťažkosti týkajúce sa identifikácie príjemcov, výpočtu sumy pomoci, ktorá sa má vymáhať, ako aj pri výbere a realizácii postupov určených na vrátenie patria medzi vnútorné ťažkosti spôsobené konaním alebo nekonaním vnútroštátnych orgánov.

51 Je potrebné uviesť, že vnútroštátne orgány, konfrontované s týmito vnútornými ťažkosťami, komunikovali s Komisiou. Odpovedali tak na žiadosti o informácie, popísali vzniknuté ťažkosti, navrhli prispôsobenia spôsobilé vyriešiť niektoré z týchto ťažkostí a žiadali o pokyny.

52 Ich účasť na komunikácii bola spočiatku poznačená veľkými po sebe nasledujúcimi oneskoreniami.

53 Predovšetkým, zatiaľ čo Komisia najprv tak v druhom odseku článku 7 rozhodnutia, ako aj v neskorších písomných žiadostiach, trvala na potrebe zostaviť zoznam podnikov podliehajúcich povinnosti vrátenia pomoci a pristúpiť bez oneskorenia k účinnému vymáhaniu a potom súhlasila s ústupkami pri uplatnení usmernení Spoločenstva, francúzske orgány:

— jej predložili zoznam 464 podnikov nepodliehajúcich povinnosti vrátenia,

— nepodnikli od prvého trimestra roka 2005 s cieľom účinne vymáhať skutočné opatrenia v prípade 55 podnikov uvedených v zozname poskytnutom 16. marca 2005, ktoré čerpali pomoc, ktorá v rokoch 1994 až 2002 presahovala, pokiaľ ide o hrubú sumu hranicu Spoločenstva, 1 milión eur,

— takisto nepodnikli od júla 2006 takéto opatrenia v prípade 105 podnikov uvedených na zozname poskytnutom 7. júla 2006, ktoré mali povinnosť vrátenia čistej pomoci nepresahujúcej 200 000 eur,

— poskytli až 22. októbra 2007 v prílohe k duplike podanej v tomto konaní, približne štyri roky po rozhodnutí, zoznam 88 podnikov povinných vrátiť pomoc vyššiu ako 200 000 eur,

— uznali v duplike, že príkazy na vrátenie ešte stále neboli vydané, hoci ich prvé zaslanie bolo oznámené 12. apríla 2006 s lehotou do 31. mája 2006,

— odvolávali sa na snahu o efektívnosť na účely odôvodnenia preskupenia pohľadávok podľa departmentov bez toho, aby táto snaha viedla k vydaniu jediného príkazu na vrátanie.

54 Pokiaľ ide o príjemcov, ktorí neskončili svoju činnosť, z vyššie uvedeného vyplýva, že podmienka absolútnej nemožnosti vykonania nie je splnená a že výhrada založená na porušení článku 5 rozhodnutia je dôvodná.

— O vrátení pomoci zo strany príjemcov, ktorí skončili svoju činnosť

55 Je potrebné poznamenať, že Komisia ani v komunikácii pred začatím tohto konania, ani v žalobe nevytýkala žalovanému členskému štátu nevykonanie rozhodnutia, pokiaľ ide o podniky, ktoré jednoducho zanikli bez toho, aby ich niekto prevzal.

56 Ak sa podnik nachádza v konkurze, opätovné nastolenie skoršej situácie a vylúčenie skreslenia hospodárskej súťaže vyplývajúce z protiprávne poskytnutej pomoci v zásade môže byť dosiahnuté prihlásením pohľadávky týkajúcej sa vrátenia predmetnej pomoci do zoznamu pohľadávok (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný, bod 85). Ak už uplynula lehota na prihlásenie pohľadávok, vnútroštátne orgány musia, ak konanie stále prebieha a nebolo skončené, podniknúť všetky kroky s cieľom zrušiť premlčanie, ktoré umožnia v konkrétnych prípadoch prihlásenie pohľadávky po lehote.

57 Pokiaľ ide o príjemcov, ktorí skončili svoju činnosť a postúpili svoje aktíva, prináleží vnútroštátnym orgánom preveriť, či finančné podmienky postúpenia boli v súlade s trhovými podmienkami.

58 V tomto prípade bol prvok pomoci ohodnotený trhovou cenou a zahrnutý do kúpnej ceny, takže v prípade kupujúceho sa nemožno domnievať, že mal prospech z výhody oproti iným prevádzkovateľom na trhu (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný, bod 80). V opačnom prípade nemožno vylúčiť, že postupník prípadne bude povinný

vrátiť predmetnú pomoc, ak sa preukáže, že naďalej naozaj využíval konkurenčnú výhodu spojenú so získaním uvedenej pomoci (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný, bod 86).

59 Na účely preverenia finančných podmienok postúpenia vnútroštátne orgány môžu zohľadniť najmä použitú formu postúpenia, napríklad formu verejnej súťaže, ktorá sa považuje za takú, že zabezpečí predaj za trhových podmienok.

60 Môžu takisto zohľadniť najmä prípadný znalecký posudok vyhotovený v rámci postúpenia.

61 Ak prevzali aktíva viacerí nadobúdatelia, nič nebráni v zásade tomu, aby sa preverilo, či finančné podmienky každej z týchto transakcií boli v súlade s trhovými podmienkami.

62 V prípade individuálneho postúpenia aktív nemôže vrátenie pomoci zo strany postupníka podliehať tomu, či táto pomoc bola výslovne uvedená v akte o prevode. Povinnosť vrátenia môže vzniknúť, keď postupník musel vedieť o existencii pomoci a kontrolnom konaní zo strany Komisie.

63 Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti žalovaný členský štát sa nemôže na to, aby sa vyhol konštatovaniu nesplnenia povinnosti uspokojiť len s tým, že uvedie všeobecné a abstraktné tvrdenia bez toho, aby odkázal na konkrétne identifikované prípady, analyzované vo vzťahu ku všetkým naozaj podniknutým opatreniam na účely vykonania rozhodnutia.

64 Pripustiť opak by znamenalo na základe úvahy *a priori* vylúčiť akékoľvek vykonanie rozhodnutia v prípade všetkých kategórií podnikov, ktoré skončili svoju činnosť, zatiaľ čo na absolútnu nemožnosť vykonania v ich prípade sa možno odvolávať len v závislosti od konkrétnych okolností každého z nich.

65 V predmetnom prípade Francúzska republika uvádzala v korešpondencii s Komisiou absolútnu nemožnosť vykonania v prípade 204 podnikov, ktoré skončili svoju činnosť. Nedokázala však, že prijala konkrétne opatrenia s cieľom preskúmať situáciu každého z nich a posúdiť, či na základe vyššie uvedených kritérií uložiť alebo neuložiť povinnosť vrátenia. Nedokázala ani, že využila to, že Komisia v rámci spolupráce stanovenej v článku 10 ES súhlasila s tým, aby sa kontrola obmedzila len na najdôležitejšie prevody aktív.

66 Za týchto podmienok je potrebné dospieť k záveru, takisto pokiaľ ide o príjemcov, ktorí skončili svoju činnosť, že podmienka absolútnej nemožnosti vykonania nie je splnená a výhrada založená na porušení článku 5 rozhodnutia je dôvodná.

O informovaní Komisie, pokiaľ ide o prijaté a plánované opatrenia na účely vykonania rozhodnutia

67 Súdny dvor nemusí skúmať žalobný dôvod založený na článku 6 rozhodnutia, v ktorom sa navrhuje odsúdiť Francúzsku republiku za to, že neinformovala Komisiu o prijatých a plánovaných opatreniach na účely vykonania rozhodnutia, a to práve preto, že tento členský štát nepristúpil k vykonaniu týchto povinností v stanovenej lehote (pozri najmä rozsudok z 20. septembra 2007, Komisia/Španielsko, už citovaný, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

68 Je teda potrebné konštatovať, že Francúzska republika si tým, že nevykonala v stanovenej lehote rozhodnutie 2004/343, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 5 uvedeného rozhodnutia.

O trovách

69 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže

Francúzska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie v tomto zmysle.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Francúzska republika si tým, že nevykonala v stanovenej lehote rozhodnutie 2004/343/ES Komisie zo 16. decembra 2003 o schéme pomoci poskytnutej Francúzskom na prevzatie spoločností v ťažkostiach [*neoficiálny preklad*], nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 5 uvedeného rozhodnutia.**

2. **Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy